

РЕШЕНИЕ

№ 5650

гр. София, 08.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5095** по описа за **2021** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение № 20081586 по НАХД № 349 по описа на СРС за 2020 г., СРС, 134 – ти състав, е отменил изцяло като незаконосъобразно и неправилно Наказателно постановление (НП) № Р – 10 – 1005 от 16.12.2019 г., издадено от Заместник – председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл. 221, ал. 8, т. 3, пр. 1 – во от Закона за публично предлагане на ценни книжа е наложено административно наказание „Имуществена санкция“ в размер на 5000 (пет хиляди) лева за извършено нарушение на чл. 100¹, ал. 2, вр. чл. 100 т, ал. 1, изр. 1 – во, пр. 2 – ро ЗППЦК. Със същото решение, на основание чл. 63, ал. 3 ЗАНН КФН е осъдена да заплати сумата от 696, 00 лева, представляващи направени от [фирма] разноски за заплащане на адвокатско възнаграждение.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от пълномощник на Комисията за финансов надзор, в която се излагат съображения за неправилност на съдебното решение. Според жалбоподателя за дружеството [фирма] е налице задължение да изготвя консолидирани финансови отчети. Според жалбоподателя извършеното от [фирма] не може да се квалифицира като маловажен случай.

Крайният срок за представяне на публичното уведомление е бил 30.05.2019 г., а задължението е изпълнено едва на 18.06.2019 г. Иска се отмяна на съдебното решение на СРС, респективно НП да бъде потвърдено.

В съдебно заседание касаторът – [фирма] оспорва касационната жалба. Поддържа приложения по делото отговор на касационната жалба, в който е посочено, че правилно СРС приема, че наказателното постановление не обосновава и не доказва задължението на Дружеството да изготвя финансови отчети на консолидирана база. Действието на дружеството след 31.05.2019 г. не може да се ползва от наказващия административен орган като доказателство за това, че такова задължение съществува и е било доказано в самото НП. Иска се от съда съдебното решение на СРС да бъде потвърдено.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба. Счита, че решението на СРС е неправилно. Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

С цел събиране на доказателства съдът е разпитал като свидетел Д. А.. Съдът не е констатирал противоречия с установените в АУАН фактически положения. Приел е, че показанията на свидетеля са подробни и вътрешно балансирани. Към материалите по делото са приобщени по реда на чл. 283 от НПК и писмени доказателства.

С решение № 20081586 по НАХД № 349 по описа на СРС за 2020 г., СРС, 134 – ти състав, е отменил изцяло като незаконосъобразно и неправилно Наказателно постановление (НП) № Р – 10 – 1005 от 16.12.2019 г., издадено от Заместник – председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл. 221, ал. 8, т. 3, пр. 1 – во от Закона за публично предлагане на ценни книжа е наложено административно наказание „Имуществена санкция“ в размер на 5000 (пет хиляди) лева за извършено нарушение на чл. 100о¹, ал. 2, вр. чл. 100 т, ал. 1, изр. 1 – во, пр. 2 – ро ЗППЦК.

За да стигне до това решение СРС е приел, че дружеството е годен субект на административнонаказателна отговорност, предвид вписването му в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 ЗКФН. Според СРС това обстоятелство, от своя страна, не изключва задължението на административнонаказващия орган да посочи въз основа на какви доказателства приема, че дружеството – жалбоподател следва да подава отчети на консолидирана основа. Съгласно § 1, т. 18 от ДР на Закона за счетоводството „предприятие майка е юридическо лице, което упражнява контрол спрямо едно или повече дъщерни дружества“. Съдът е приел, че по делото липсват писмени доказателства в тази насока. Задължение на административно наказващия орган е да подкрепи със съответните доказателства всяко едно от въведените в санкционния акт твърдения.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните изводи от правна страна:

По допустимостта на касационната жалба:

Съдът намира касационната жалба за процесуално допустима, като подадена в законоустановения 14 - дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение. Касационната жалба е подадена от надлежно процесуално легитимирана страна и съдържа всички реквизити, посочени в чл. 212, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. С оглед на това същата е породила присъщия й суспензивен и

деволутивен ефект.

По основателността на касационната жалба:

Съдът намира жалбата за НЕОСНОВАТЕЛНА.

Възраженията в жалбата за наличие на пороци на съдебното решение не са развити и доказани в хода на настоящото производство. АССГ намира, че с оглед проведените в съдебното следствие процесуални действия, СРС е събрал необходимите доказателства и доказателствени средства за изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване. Съобразени са всички, съдържащи се в преписката доказателства, приобщени към материалите по делото по реда на чл. 283 НПК, вр. с чл. 84 ЗАНН.

Основателни са аргументите, изложени в решението на СРС, че от доказателствата по делото не се установява по категоричен начин, че за [фирма] е имало задължение да разкрива публично уведомление на консолидирана основа за финансовото си състояние в срок до 60 дни от края на първо, трето и четвърто тримесечие. Основателни са мотивите на СРС, че предприемайки действия по обявяване пред обществеността и КФН на тримесечния консолидиран финансов отчет за първо тримесечие на 2019 г., без същия да отговаря на изискванията на ЗППЦК дружеството се поставя отново в положение да извърши нарушение. Обявяването пред обществеността и КФН на отчет и доклад, който не отговаря на Международните одиторски стандарти, на добрите счетоводни практики, и не отразяват действителното състояние на дружеството, то по този начин интересите на инвеститорите в ценни книжа са поставени в по-голяма опасност, отколкото при липса на информация.

Основателни са аргументите, изложени в отговора на касационната жалба, че изследването на въпроса, дали дружеството се явява емитент, който е задължен да изготвя консолидиран годишен финансов отчет е правен въпрос, чието обосноваване в АУАН и НП е задължително. Вписването в регистъра по чл. 30, ал. 3, т. 1 от ЗППЦК само по себе си не е достатъчно основание, за да се приеме за доказано задължението на дружеството за изготвяне на консолидиран годишен финансов отчет.

С оглед посоченото и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Пред касационната инстанция е представен списък с разноски от ответника. За производството по КНАХД № 5095 / 2021 г. се претендира възнаграждение за адвокат в размер на 696 лв. В касационната жалба е посочено, че ако ответникът претендира разноски за адвокат над установените в Наредба № 1 / 2004 г. минимални размери, то КФН възразява срещу размера и моли да бъдат намалени до нормативния минимум. Предвид приложимата разпоредба на Наредба № 1 / 2004 г. съдът приема интерес от 5000 лева (размерът на наложената от КФН имуществена санкция на [фирма]). Делото се отличава с правна сложност. На нея съответства възнаграждение за адвокат в размер на сумата от 696. 00 лева.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20087199 по НАХД № 2175 по описа на СРС, СРС, НО,

102 – ри състав.

ОСЪЖДА Комисия за финансов надзор да заплати на [фирма] разноси по КНАХД № 5095 / 2021 г. на състав, в размер на 696. 00 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.